

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1235/2022
02.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог „Модул Инжењеринг“ ДОО из Крушевца, чији је пуномоћник Томислав Здравковић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца АА из ... и туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Шебековић, адвокат из ..., ради дуга, чинидбе и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог противтужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 495/21 од 18.06.2021. године, у седници већа одржаној 02.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог противтужиоца изјављена против преиначујућег дела изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 495/21 од 18.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 261/17 од 29.10.2020. године обавезани су тужени-противтужилац АА и тужени ББ да тужиоцу-противтуженом „Модул-Инжењеринг“ доо из Крушевца, исплате на име дуга износ од 4.350 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања, са каматом коју Централна банка плаћа за евро, почев од дана подношења тужбе 01.03.2020. године до исплате. (став 1). Делимично је усвојен противтужбени захтев туженог противтужиоца АА, па је обавезан противтужени „Модул Инжењеринг“ ДОО из Крушевца да противтужиоцу-туженом на име накнаде штете исплати 172.292,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 20.07.2012. године, под претњом принудног извршења, као основан. (став 2). Одбијен је противтужбени захтев туженог противтужиоца АА из ... да се обавезе тужилац противтужени „Модул Инжењеринг“ ДОО из Крушевца да туженом противтужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 136.605,00 динара, као неоснован. (став 3). Обавезан је тужилац противтужени „Модул Инжењеринг“ ДОО из Крушевца да на непокретности која се налази на Копаонику, а

која је у РГЗ – Служби за катастар непокретности Рашка означена као кућа за одмор спратности Су+П+Пк на КП .. КО Копаоник изведе радове неопходне за санацију објекта од влаге, ближе описане у изреци пресуде (став 4.). Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.(став 5.)

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 495/21 од 18.06.2021. године потврђена је пресуда Основног суда у Крушевцу П 261/17 од 29.10.2020. године у ставу један, два и три изреке, док је пресуда у ставу четвртом изреке преиначена тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се обавезе тужилац-противтужени да на непокретностима које се налазе на Копаонику, а које је у РГЗ – Служба за катастар непокретности Рашка означена као кућа за одмор, спратности Су+П+Пк на КП .. КО Копаоник изведе радове ближе описане у изреци пресуде. Одбачена је жалба туженог противтужиоца изјављена против става 4. изреке пресуде Основног суда у Крушевцу П 261/17 од 29.10.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени противтужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20 у даљем тексту:ЗПП) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија против преиначујућег дела изреке пресуде другостепеног суда, дозвољена на основу 403.став 2. тачка 2. ЗПП, али применом одредбе члана 408. ЗПП нашао је да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка, због којих се применом члана 407.став 1. ЗПП, ревизија може изјавити.

Према чињеничном утврђењу, странке су закључиле уговор о грађењу 30.4.2009. године,ради изградње куће за одмор на Копаонику. Тужилац је био извођач радова, а тужени инвеститори. Радови су трајали од пролећа до јесени 2009.године. Након завршених радова у новембру 2009. године извршили су савјешње тужилац и тужени АА, и констатовали да тужени дугују тужиоцу 13.780 евра. На записнику тужени АА је дописао примедбе у погледу уочених недостатака и то : продор влаге, деформације ригипс плоча испод крова због влаге и тротоара са контра нагибом. Након овога сачинили су нови записник дана 19.04.2010. године и утврдили дуг тужених према тужиоцу 10.738 евра и то да се плати 8.000 евра по утврђеној динамици, а 2.738 евра након отклањања недостатака који се односе на појаву кондезације, тротоар и хидроизолацију. Странке су сачиниле нов записник 03.03.2011. године у коме наводе да је инвеститор о свом трошку извршио отклањање недостатака и да се на име тих трошкова од спорног дела дуга одбије износ од 1388 евра, те да је од тог спорног дела остао дуг од 1.350 евра, а да се дуг од 8.000 евра смањио на износ од 3.000 евра, тако да укупно тужени дугују тужиоцу 4.350 евра.Тужени су ради санације објекта због нестручно изведених радова потрошили још 2.978 евра. Узрок настанка штете на објекту тужених је процедурна и капиларна влага. Процуривање кроз кровни покривач настаје због некомплетног састава слојева кровног покривача теголе и грешака приликом покривања увала. Извођач радова није извршио уградњу према техничком упутству произвођача. Капиларна влага у сутерену јавља се јер није повезана

хоризонтална хидроизолација пода са вертикалном хидроизолацијом зидова. Извођач радова није извршио уградњу према техничким правилима применом принципа континуирања слојева хидроизолације. Извођачи радова које је ангажовао тужени нису допринели насталим оштећенима, али нису отклонили узрок проблема влаге. Радови неопходни да санира и отклони узрок влаге износе 136.659,00 динара и то за санацију капиларне и процедурне воде у сутерену, а за санацију зидних и плафонских површина потребно је 35.597,00 динара или укупно 172.290,00 динара. То су радови ближе описани у изреци пресуде првостепеног и другостепеног суда.

Полазећи од наведеног чињеничног стања првостепени суд је применом одредбе члана 630. став 1.300 нашао да је тужбени захтев тужиоца основан и обавезао је тужене да солидарно исплате тужиоцу 4.350 евра. Такође, применом одредаба чланова од 84-90. Посебних узанси о грађењу усвојио је противтужбени захтев и обавезао тужиоца-противтуженог да туженом противтужиоцу плати 172.292,00 динара, на име накнаде трошкова неопходних за санацију објекта од влаге, а преко досуђеног износа за још тражених 136.605,00 динара тужбени захтев одбио, јер је утврдио да је за санацију објекта од влаге потребно 172.292,00 динара. Првостепени суд је обавезао тужиоца-противтуженог да изведе радове неопходне ради санације објекта од влаге ближе наведене у изреци пресуде.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у делу којим је обавезан тужилац противтужени да изведе радове на санацији објекта и одбио тај захтев туженог противтужиоца, налазећи да би извођење радова на санацији објекта и плаћање накнаде штете у висини вредности радова потребних за санацију било двоструко обавезивање поводом исте ствари. У преосталом делу је првостепену пресуду потврдио сматрајући да је првостепени суд правилно применио материјално право.

По оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је правилно закључио да је тужилац противтужени одговоран за накнаду штете на основу члана 620. који се примењује на основу члана 641. Закона о облигационим односима и чланова 84-90. Посебних узанси о грађењу („Службени лист СФРЈ“ број 18/77). Насупрот наводима ревизије, правилна је одлука другостепеног суда, којом је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев противтужиоца-туженог да се обавезе тужилац да изведе радове неопходне да се санира објекат од влаге, јер је обавезао тужиоца-противтуженог да исплати износ од 172.292,00 динара, који износ обухвата вредност свих изведених радова неопходних за санацију капиларне и процедурне воде у сутерену и вредност радова за санацију зидних и плафонских површина. Овим износом би се проблем влаге на објекту и последица од настале влаге трајно решио. У противном, то би несумњиво значило обавезивање тужиоца противтуженог да два пута изврши исту обавезу, једном кроз чинидбу, а други пут исплатом новчаног износа.

Суд није разматрао остале наводе ревизије, јер се не односе на ревизијом побијани преиначујући део изреке пресуде другостепеног суда и не утичу на правилност и законитост пресуде у том делу изреке, а суд се кретао у границама ревизије и испитао пресуду само у оном делу у коме се побија ревизијом.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, јер је донета правилном применом члана 153. став 2. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**